

be high. But on the other hand, if only the routine work of the Financial Secretariat is to be given to him, his pay will be comparatively low.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether the status of the Financial Secretary will be that of the Chief Secretary or higher?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: All that has not been settled. It has been decided that his position will be more or less co-ordinate with that of the Chief Secretary.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether he will be under the Chief Secretary?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: The present idea is that he will be directly under the Dewan.

The reform of 1080 aimed that the financial transactions of all departments should be under the care and control of a single extra-departmental agency viz., the Financial Department, newly formed. So much so, the Financial Secretariat cannot at present be part of or under the administrative Secretariat. The principle will be kept in view in future also.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Without knowing the details, how has the member demanded a lump sum?

Mr. C. S. Krishnasvami Aiyar: That is an approximate amount. The details will be worked out hereafter. The amount includes the cost of establishment and officers.

Mr. J. John Kattakayam: ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തിൽ പലരിനോടും അനുഭാവം കാണിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

The motion was, by leave, withdrawn.

President: The motion is that a sum of Rs. 1,84,981 be granted under Demand VI—General Administration—Account Office.

The motion was carried and the grant was made.

DEMAND VII—INDUSTRIES.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 2,45,262 under Demand VII—Industries.

The House rose for lunch at 1 P. M. and re-assembled at 2 P. M., with Mr. Koehikal P. Balakrishnan Tampi, B. A., B. L., one of the Panel of Chairmen, in the Chair.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: May I draw the attention of the Chair about the absence of members in the Official Block?

Chairman: We have only to see whether there is the quorum.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I oppose the demand moved by Mr. N. K. Padmanabha Pillai.

Mr. E. P. Varghese : Sir, on a point of order. The agenda shows that there is a motion to be moved by Mr. John Kattakayam. Is the member in order to speak on the demand without the mover formally making his motion?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : In view of the fact that neither the Regulation nor the Rules make it obligatory on the part of any member to send up any motion and because we can discuss the demand as a whole, I ask whether there is any priority for speaking because one member particularly took it into his head to send up a formal motion?

Chairman : In the absence of the Dewan—President I do not wish to make a ruling now. I would ask Mr. John Kattakayam to move the motion standing in his name.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, ഒരു കർഷകരാജ്യത്ത് വ്യവസായത്തെക്കുറിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. കാർഷികമായിട്ടുള്ള സംഗതികൾക്കൊണ്ടുമാത്രം ഒരു രാജ്യം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയില്ല. പ്രകൃതിദത്തമായ സൈതകൃഷ്ടങ്ങൾ ഈ രാജ്യവാസികൾക്ക് ഉള്ളതുകൊണ്ട് കാർഷികമായ പ്രവൃത്തികളിൽ മാത്രമേ ശ്രദ്ധ പതിച്ചുവരുന്നുള്ളൂ. കർഷകരാജ്യത്തുള്ള വ്യവസായം വളരുകയില്ല. ഇതിനാൽ ഗവണ്മെന്ററാൻകൂലും അത്യന്താവശ്യംതന്നെ. വ്യവസായത്തെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ കൂടുതൽ ആദായകരവും പ്രായോഗികവും ആക്കുമെന്നുള്ള സംഗതികളെ ആരെങ്കിലും കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു അഫമഫമികയാ ആളുകൾ ഈ രാജ്യത്ത് മുന്നോട്ടുവരുന്നുണ്ടു എന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നുകൊള്ളുന്നു. ഈ രാജ്യത്ത് മോട്ടോർ ഡ്രൈവറുമാർക്കും മുമ്പ് വളരെ അപൂർവമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അതിനെപ്പറ്റി അറിവുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. മോട്ടോറിനെ ഡ്രൈവർ ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുകയാണോ എന്നുപോലും ആളുകൾ സംശയിച്ചിരുന്നു. വിനാവിളംബം മോട്ടോർവാഹനം ഇവിടെയും ആരും ഉണ്ടായില്ല. ആ പ്രവർത്തി ആദായകരം എന്നു കണ്ടപ്പോൾ എത്രപേരാണ് അതിലേക്ക് മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്. ഇത് ഗവണ്മെന്റോ മറ്റാളുകൾക്കോ കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇതരവ്യവസായങ്ങളും ഇതുപോലെ വ്യക്തികളുടെ ഉപജീവനത്തിനുള്ളവഴികൾക്കു പരിപാലനത്തിൽ വലിയ പ്രോത്സാഹനമില്ലെങ്കിൽതന്നെയും അഭിവൃദ്ധിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയും. ഈദൃശപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊ

ടക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഒരു മാതൃകാരാജ്യഭരണധൂരന്ധരന്മാരുടെ പ്രധാന കടമ. ഇതനുസരിച്ചു നോക്കിയാൽ വ്യവസായസംബന്ധമായി വല്ലമാഗ്നികളും നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതു് സംശയമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യവസായപുരോഗമനത്തിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ധാരാളം ധനവ്യയം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും ഏതവൽപര്യത്തും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ ധനശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു വലിയഭാഗം ഈ സംഗതിക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങനെ ബലികഴിക്കുന്നത് ഏറ്റവും അക്ഷേപകരമെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ രാജ്യത്തു് അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ സുലഭമാണ്. ഈ അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുന്നതിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ നമുക്കു സാമ്പത്തികവിഷയത്തിൽ വളരെ മെച്ചമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ദൈന്യർ മുതലായ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലും ഇന്ത്യയുടെ മറ്റു പ്രാവിൻസുകളിലും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലുംമറ്റും വ്യവസായപരമായി കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ജപ്പാൻ കടൽവ്യവസായവിഷയത്തിൽ ഇന്ന് മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുകയാണ്. അവർക്കു അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനുപോലും സൗകര്യമില്ല. പുറമേനിന്നുമാണ് അവർ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നത്. നമുക്കു പ്രകൃതിദത്തമായുള്ള വിവിധവിധസൗകര്യംകൊണ്ടു് തീപ്പെട്ടിക്കോൽ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ യാതൊരുചിലയുടകൂടാതെ ലഭിക്കും. ഇതുപോലെ നമ്മുടെ വനങ്ങളിലുള്ള ധാരാളം അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ-എത്രയോ കോടി രൂപാക്കുള്ള സാധനങ്ങൾ-വുമൊ നശിച്ചുപോകുന്നു. മുമ്പു് ചുരൽകൊണ്ടു് നാം ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കിവന്ന കസേര ഇപ്പോൾ പലകകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ വിദേശികൾ നമ്മുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിട്ടു് ധാരാളം പണം കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. പലകകൾ വരുന്നത് വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുമാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ പ്രകൃതിദത്തമായ നമ്മുടെ പഴുവറ്റങ്ങൾ മുഴുവൻ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധക്കുറവുനിമിത്തം നശിച്ചുപോകുന്നു. നമ്മുടെ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള വാഴക്കല ഒന്നിനു ഒരു ചക്രമേ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വിലകിട്ടുന്നുള്ളു. അതിനെ കൂടുതൽവിലകിട്ടുന്ന സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുന്നതിനുള്ള അസൗകര്യംകൊണ്ടാണ് വില കുറഞ്ഞുപോകുന്നത്. ചക്കപ്പഴം, മാമ്പഴം, പയിൻ ആപ്പിൾ ആദിയായും മറ്റും വിവിധവിധ പഴുവറ്റങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തുള്ളതുപോലെ വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുഎങ്കിൽ അവർ അതിനെ പലരൂപത്തിലുള്ള ജാം ആക്കിയും മറ്റും ലോകം ഒട്ടക്കും പ്രത്യേകിച്ചു ഇവിടെയും നിറക്കുമായി

അ. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികളെങ്കിലും കുറഞ്ഞ വേലക്കൂലി കൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കാവുന്ന ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ കടൽവ്യവസായങ്ങളിൽ ജപ്പാൻ പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ടാണ് വ്യവസായലോകത്തിൽ അവർ മുന്നണിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. വ്യവസായവിദ്യാലയങ്ങൾ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടറുടെ കീഴിലാണ്. അവയെ പരിശോധിക്കുന്നതിന് തക്ക പ്രാപ്തിയുള്ളവർ അതിൽ ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ വിദ്യാലയങ്ങളെ വ്യവസായഡയറക്ടറുടെ കീഴിലാക്കേണ്ടതാണ്.

കൽക്കട്ട, പുന, അഹമ്മദാബാദ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇനിയും സബ് ഏജൻസിക്ൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ട്രെയിഡ് ഏജൻറ് പറയുന്നുണ്ട്. അതു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇതിൽപരം അമ്പലം വേറൊന്നും കാണുകയില്ല. ഇതുവരെയുള്ള അനുഭവം നോക്കിയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തികൊണ്ട് നമുക്ക് യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ പ്രവർത്തനം മൂലം ഭീമമായ നഷ്ടമാണിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാളിന്റെ കീഴിൽ സബ് ഏജൻസിക്ൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഈ സ്ഥാപനത്തെ ഉടൻ നിർത്തേണ്ടതാണ്. ഗവണ്മെന്റിന് ഇതുനിമിത്തം എത്രയും ഭീമമായ തുക നഷ്ടവേരാനെ തരമുള്ളൂ. ഒരു വരാത്തവനും ഒൻപതു വന്നവനും ഇല്ലല്ലോ. ട്രെയിഡ് ഏജൻറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പലതരത്തിലുള്ള സംശയങ്ങളും ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇയാൾ അവിടെ ഒരു മുൻസിപ്പൽ മെമ്പറോ നിർമ്മാണമെമ്പറോ ആണെന്നു പറയുന്നു. ഒരു പാപ്പരാണോ എന്നുപോലും സംശയിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള കേൾവികളാണ് ഗവണ്മെന്റിനു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇനിയും ഈ ആളിനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കഷ്ടമാണ്. ട്രെയിഡ് ഏജൻറിനു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളവും ഭീമമായട്ടുള്ളതാണ്. പ്രക്ഷേപിണിയന്ത്രവഴിയുള്ള ഏജൻറിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾക്കുതന്നെ വലിയ ചിലവു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്; ഇതിനുംപുറമേ രാജ്യത്തെ സഞ്ചാരംകൊണ്ടു വേറൊരു ചിലവും ഉണ്ടായി. ഈ ഏജൻസിയെ യഥാകാലം പരിശോധിക്കുകയോ കണക്കുകൾ ആഡിറ്റുചെയ്യുകയോ ചെയ്തുവരുന്നില്ല. ഏതായാലും ഈ ഉദ്യോഗം നിർത്തൽചെയ്യണം. പൊതുജനോപയോഗത്തിനു വിനിയോഗിക്കേണ്ട ധനം ഈ മാതിരി വിനിയമനം ചെയ്യുന്നത് തുലോം സാഹസമെന്നല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് പറയേണ്ടത്.

ബാംബെയിൽ 60 ലക്ഷം രൂപാ ചിലവാക്കി ഒരു റബ്ബർപാക്ടറി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇവിടത്തെ റബ്ബർപാക്ടറിക്കു മുന്നപക്ഷം രൂപയാ

ൺ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവിടത്തെ റബ്ബർഫാക്ടറിയിൽനിന്നും ആദായം എടുത്തുതരാമെന്നു ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ബഡ്ജറ്റ് സ്പീച്ചിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ ആദായം എടുത്തുതരാമെന്നു ഉറപ്പു പറയുന്നതിനു ഡയറക്ടർക്കു് ധൈര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇതുപോലെയുള്ള എത്ര അർബുദക്ഷം രൂപാ വേണമെങ്കിലും അനുവദിക്കുന്നതിന് ഈ കൌൺസിൽ സദാ സന്നദ്ധരായിരിക്കും, പക്ഷാത്തരമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ധൈര്യം ഉണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു പറ്റപ്പെടരുത്. അടുത്ത ഒന്നാംതീയതി മുതൽ അത് ആരംഭിക്കുന്നതാണ്. അതിന് സർ പദ്ധ്യാധിപന്മാരും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. M. N. Narayana Menon : കർഷകരാജ്യമായ തിരുവിതാംകൂറിനെ വ്യവസായത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഒരു രാജ്യവും കൃഷിക്കൊണ്ടുമാത്രം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. വ്യവസായത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ രാജ്യം ഐശ്വര്യപ്രദമാകയൊള്ളൂ. വ്യവസായഡയറക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ട് നോക്കിയതിൽ ചില സംഗതികൾ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ട്രെയിഡ് ഏജൻറിനെപ്പറ്റി ചിലർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമനംകൊണ്ടു എന്തു പ്രയോജനമുണ്ടായി? ഇതിനുംപുറമെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ കുറെ ആളുകളെക്കൂടി അടുത്തയാണ്ടിൽ നിയമിക്കണമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടു നമുക്കെന്തു ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാതൃകാകൃഷിത്തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കി അതിൽ കൃഷിചെയ്യുന്ന രീതി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്താൽ അതുമാതിരി മറ്റുള്ളവർക്കും കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് സാധിക്കുമെന്ന് കൃഷിഡയറക്ടർ പറയുന്നതുപോലെയല്ല ട്രെയിഡ് ഏജൻറിനെ സംബന്ധിച്ചുകാര്യങ്ങൾ. ഇതിൽ രൂപാ, അണ, പൈസയുടെ കണക്ക് കാണണം. ട്രെയിഡ് ഏജൻറിന് ശമ്പളത്തിനുപകരം ഒരു കമ്മീഷൻ കൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതും അദ്ദേഹം അതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതുമാകുന്നു. ആദായത്തിന്റെ ക്രമമനുസരിച്ചു കമ്മീഷനും കൂട്ടിക്കൊടുക്കാവുന്നതാണ്.

റിപ്പോർട്ടിന്റെ മറ്റെറ്റാളുഗത്തു് സിലോൺ നാളികേരപ്രദർശനം സംബന്ധിച്ചു് നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരു പ്രതിനിധിയെ അയച്ചു എന്നും അദ്ദേഹം അതിനെപ്പറ്റി ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നും പറയുന്നു. നമ്മുടെ നാളികേരത്തിന്റെ വിലക്കുറവിനുള്ള പ്രധാനകാരണം സിലോൺ നാളികേരത്തിന്റെ മത്സരമെന്ന്. ഇവിടെനിന്നും അയച്ചു പ്രതിനിധി അവിടെചെന്നു് എന്തെല്ലാം സം

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

ഗതികൾ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നും അതുകൊണ്ട് വല്ല ഗുണവും കിട്ടാനിടയുണ്ടോ എന്നുള്ള സംഗതികൾ നമ്മെ അറിയിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇവിടെ വലിയ തോതിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ ചെയ്യത്തക്ക സൗകര്യം ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ ഒരു റബ്ബർ വ്യവസായശാല തുടങ്ങുന്നതിനെപ്പറ്റി നാമെല്ലാവരും സംശയത്തോടുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും അതിന് ഒരു ശോഭനമായ ഭാവിയെ നമുക്ക് ആശിക്കാവുന്നതാണ്. മുമ്പ് ചില സ്റ്റേഫിതന്മാർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ വലുതായിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഏർപ്പെട്ടു നേരിട്ടുപ്രവർത്തിക്കുന്നത് വളരെ ആലോചനയോടുകൂടി വേണ്ടതാണ്. ചെറുവ്യവസായങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിലാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഓധികം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. ഇപ്പോൾ അതിനു വേണ്ട തരത്തിലുള്ള പ്രോത്സാഹനം നൽകിവരുന്നില്ല. ആ വിഷയത്തിൽ ഒരു വ്യവസായവായ്പ മാത്രമേ കൊടുത്തുവരുന്നുള്ളൂ. സാധാരണയായി വ്യവസായവായ്പ കൊടുക്കുന്നതിന് 60,000 രൂപാ വർഷത്തോറും ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കുന്നുണ്ട് എങ്കിലും അത്രയും തുക അതിലേക്ക് ചിലവാക്കുന്നില്ല. അതു വ്യവസായത്തോടുകാണിക്കുന്ന അനുഭാവമില്ലായ്മയാണ്. കൃഷിക്കൊണ്ടുമാത്രം ഒരു രാജ്യത്തിന് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുകയില്ലെന്ന് ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് കൃഷിയെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. കൃഷിയേക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ വ്യവസായവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് പതിപ്പിക്കണമെന്നുമാത്രമേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. ജപ്പാനിൽ ആളൊന്നിന് ശരാശരി 200 രൂപാ വ്യവസായത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുമ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ ശരാശരി ആളൊന്നിന് വ്യവസായത്തിൽ കിട്ടുന്നത് പത്തുരൂപായ്ക്കുതാഴെയാണ്. ഒരു ഇൻഡ്യക്കാരുന് ശരാശരി പത്തുരൂപാ കിട്ടുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഇതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുകയില്ല. നാം പലതിനും മാതൃകയായി കരുതിപ്പോരുന്ന ഗ്രേറ്റബ്രിട്ടനിൽ ശരാശരി ആളൊന്നിന് 800 രൂപായാണ് വ്യവസായത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നത്. ഇന്നു ലോകത്തിലുള്ള പണം മുഴുവനും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അമേരിക്കയിൽ ശരാശരി ആളൊന്നിന് 600 രൂപാ വ്യവസായത്തിൽനിന്നും കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും കൃഷിയെമാത്രം അപലംബിച്ചിരുന്നാൽ പോരാ എന്നും വ്യവസായത്തിന് കൂടി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ കൂടുതലായി പതിപ്പേണ്ടതാണെന്നും വെളിവാകുന്നതാണ്. ആ വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ ഗ

വണ്മെൻറ് മനസ്സുവച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതു നമുക്കു അഭിമാനകരമെന്നു. പള്ളിവാസൽ പദ്ധതിസംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെൻറ് ധാരാളം പണം ചിലവാക്കുന്നതുകൊള്ളാം. ആ പദ്ധതി കണ്ടിടത്തോളം വിജയപ്രദമാകുമെന്നും നമുക്കു ആശിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ പദ്ധതി നടപ്പിൽവന്നശേഷം ചെറുതരത്തിലുള്ള ധാരാളം വ്യവസായങ്ങൾ നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ആ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു വ്യവസായ സർവ്വേ നടത്തി ഏതെല്ലാം വ്യവസായങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് സൗകര്യമുണ്ടെന്നു നോക്കേണ്ടതെന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കേണ്ടതാണ്. വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വായ്പകൊടുക്കു നതിലും വ്യവസായം സംബന്ധിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിലും ഡയറക്ടറോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ഒരു കമ്മിറ്റി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : Sir, I beg to oppose the demand and support the motion moved by Mr. John Kattakayam. In doing so, though I heartily congratulate Government for ear-marking liberal sums towards the Rubber Factory, Clay Refining Factory, Pallivasal Hydro Electric Scheme, etc., I do not see my way to agree with the activities of the department. I also doubt very much whether these actions are not hastily done by Government. They have no definite plan and are not aware of the real state of affairs. We have been repeatedly pointing out to Government the necessity for starting an industrial survey of the State.

Sir, a word about the Travancore Sugars Ltd. Last year we read from the Financial Secretary's speech that the factory is run in a very good condition and there were glorifying accounts of it in that speech. I may tell you, Sir, that the factory is not being run for the last six or eight months. Mr. N. S. Chari who was in charge of the factory is not to be found anywhere. I can say with authority that for the last six or eight months even the workmen are not paid. I am sure, that if this industry is to be conducted in this manner it should be a failure.

Another matter that I wish to bring to the notice of the House is this. It is said that the Hydro-Electric Scheme is working in a very satisfactory condition and that we can expect more income. Now we are told that there is waterfall at Idikke and that we can take the power at very low expense. We do not know how many Idikkes are to be found in Travancore. There may be so many water falls and if Government only conduct an industrial

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

survey we will find so many waterfalls and Idikkees. So once more I say that an industrial survey should be started at the earliest possible opportunity.

Coming to the clay industry, I have to point out to the House as well as to the Director that some work is done in the School of Arts. People in the country seem to make no use of the pottery on account of the high price. The kind of pottery that is made outside the School of Arts by hand are much cheaper. In case the pottery industry is conducted along with the clay industry the production of pottery would be cheaper and it would be more useful to the people at large.

Then a word with regard to the Rubber Factory. We are glad to hear from the Director that we will get Rs. 50,000 from that factory next year. We are told that another factory of the same kind has been started at Bombay at a cost of Rs. 50 lakhs and it is our earnest desire that all precautions should be taken so that that factory may not swallow our small factory which is started at a cost of Rs. 3 lakhs. The Government should take all measures so that our industry is protected.

Mr. E. P. Varghese : May I know whether the Sugar Factory at Tuckalai is now working or not?

Mr. P. Padmanabhan Tampi : I think my friend was not attending.

Mr. E. P. Varghese : I did not hear.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : I said it has been closed for the last six months without any work. Of course the doors are opened. The work is stopped and nothing is done there. There is no money for purchasing raw materials. The person in charge of the factory is not to be found anywhere and my information is that he has gone from Travancore.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Sir, in the course of my budget speech I made it abundantly clear that the only salvation for us now is to industrialise the country ; for it is only in that direction that the individual and national wealth can be developed or augmented. I do not think there is any other source which could be tapped with so much advantage. Our entire hope is, therefore, in the Director of Industries who must realise that we have confided in him a great trust and responsibility. We have sanctioned for his department enormous sums for starting the State Rubber Factory at Trivandrum, the Clay Refinery and Porcelain Factory near the Kanjirode lake and a Trade Agency at Bombay to advertise our goods and canvass purchasers for the

same. We earnestly hope that the Director of Industries will discharge this sacred trust that the country has placed in him and try to explore the immense possibilities of developing our industries and make them really yield adequate return for the huge capital that is proposed to be invested for their development. I fear, that while his attention is thus allowed to be engrossed on such big and nation-building activities, whether he will not make the smaller cottage industries suffer and deteriorate on account of want of proper care and supervision.

Sir, I wish to say a word about our Trade Agent at Bombay, whose appointment has evoked the greatest criticism on the floor of this House as well as in the Lower House. The appointment of a Trade Agent at Bombay, I believe, is not going to really develop our trade or do any good to the country. At any rate there can be no doubt that the present Agent is unfit or unable to do any tangible good to the country which now caters to his present needs and comforts. From the information furnished by Government elsewhere, we learn that this Agent, during the course of practically one year, has succeeded in canvassing orders for Travancore goods worth nearly 12 or 15 thousand rupees. This is all the benefit that the country has derived in return for an equally big sum which it has spent for the salaries and travelling expenses of the Agent. Absolutely nothing has been done by this Agent to advance the commercial interests of the country and that is why we find that the Administration Report for the year 1109 remains silent on this point and that the Government were constrained to ask the Director of Industries to submit separate report on the progress made by the Bombay Agent to introduce Travancore products in the markets outside the State. Even in regard to the 12 or 15 thousand rupees worth of articles for which orders were placed through the Trade Agent, we learn that the services of the Agent were not absolutely necessary ; for those orders were mostly for cashewnuts. In respect of this commodity we do not now find any difficulty in finding markets. The only difficulty now felt is that we have not really got sufficient quantity of this commodity to meet the increasing demand from the outside markets. In the light of these facts, I do not really understand the meaning in still retaining the services of this useless gentleman at heavy cost of the Travancore tax-payers. If, in spite of all this protest from the public, anybody still desires to patronise and favour this individual, let him pay from his own pocket rather than thus depriving the tax-payers of any portion of their hard earned money. In view of the unsatisfactory work turned out by the present Trade Agent, it will be unwise on the part of Government to make further financial commitments on his recommendation by opening new trade centres at Karachi, Ahamedabad, Poona and Calcutta.

Chairman : Your time is up.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I beg to oppose the demand. I have read the departmental Administration Report for Industries for the year 1109, and I have come to the conclusion that the whole report is a sort of lyrical poetry which has very little relation to realities. Mr. M. N. Paramesvaran Pillai was observing that the only solution for the so many vexed problems in Travancore is to industrialise the country. I beg to differ and I even repeat what I observed last year that it is a first class blunder to attempt a thorough industrialisation of the whole State. In this connection I propose to read what I observed during the last Budget Session.

"Rich capitalists work their factories and every article they turn over adds to the confusion of a world which does not know what to do with all this merchandise that nobody wants. Now forgetting what they preached in the 18th century, the professors in their lectures, the journalists in their articles and even the essayists are beginning once more to speak of the virtues and wisdom of hand work. They cite the examples of France, Italy, and other countries which were once denounced as backward but are not envied, for they are less industrialised and less standardised. Their agricultural life is still independent and real, simple and rustic so that a stoppage of industry does not bring the whole economic life of the country to a stand-still."

Sir, I still hold up that opinion. The proposals on the part of the department as well as the Government to commit the finances of this poor country to big industrial schemes cannot but be viewed with serious apprehension. The report for the Industries Department shows that there is another proposal to open a porcelain factory under the consideration of the Government and the learned Financial Secretary's speech will show that definite steps are taken to start that factory. The learned member Mr. Padmanabhan Tampi has brought to the notice of this House how the Sugar Factory at Tuckalai is closed. Therefore it is not for the first time that our Government launch upon big schemes in which they invest large amounts of the tax-payer's money and after a time when they find that it cannot be properly worked they shut their eyes and keep quiet over the matter. It is very unpardonable that the whole of the report of the Industries Department does not say a word about the Sugar Factory on which the Government in many previous reports expressed their hope. Now not a word is said about the Sugar Factory at Tuckalai. This is the kind of policy adopted by the Department of Industries from time to time. Sir, I am making the same observation that I made before so that we should not leap in the dark while we commit our finances into big and hasty schemes.

Side by side with this I quoted a passage saying that the world is suffering to-day not on account of want of articles which we produce from factories but for want of men who can consume those

articles. I have been drawing the attention of this House and the Government to the fact that we are not a politically independent State. We are not in an independent position with regard to international affairs such as tariffs and other things to command our articles in foreign markets with considerable advantage. That is the peculiarly difficult situation in which our country is. Moreover it has been observed the other day that big capitalists are beginning to start Rubber Factories and we here are going to start a separate Rubber Factory with a lot of limitations and we propose to produce rubber tubes and cycle tubes and toys. Even when the proposal was mooted, I drew the attention of the Government to the fact that agents deputed from Japan are proposing to sell similar articles which we propose to produce here at a considerably low price. It is not known whether that factor has been noticed by the department before it advised the Government to start this Rubber Factory.

With reference to the other proposal *viz.* the starting of a Procelain Factory I asked the question what are the different uses to which the articles which may be turned out of that factory could be used. One argument that has been advanced is in view of the town planning and drainage schemes the tubes manufactured in the Procelain Factory can very well be used. I have my own doubts, Sir, to what extent this can be used for drainage purposes in this town. Excluding these I am of the humble opinion that it is a big blunder again to commit the finances of this country on big factory scale industries. On the other hand all the attention of the department should have been diverted to the development of cottage industries. We have already committed our finances to a big Hydro-Electric scheme and we hope that we will be able to develop the cottage industries at a cheaper cost with the help of the current from that big scheme. Therefore my opinion is all other big schemes must be stopped and Government as well as the people must be looking up to the possibilities of industrial development of the State with the aid of the hydro-electric power that will be generated from Pallivasal. All other capital undertakings must be stopped for the time being and we must depend upon encouraging cottage industries and finding out what kind of industries could be worked advantageously from the point of view of the people with the aid of the hydro-electric scheme. Till that is achieved and till our financial position is assured I make a note of warning, Sir, that it will be inadvisable to launch any other big industrial schemes in this country.

Mr. H. O. L. Marikar : Sir, for the last so many years we were sanctioning funds for the Industries Department with no hope of return. When the Industries Department was started it was working quite satisfactorily so far as educating the people in different arts was concerned and as a result of that those who have had training in the School of Arts went out to the different parts of the country and took up to the various professions in which they were trained. But recently the department has begun to depart from that principle. That is to say in addition to the imparting of knowledge in industries to the people the department is entering into commercial enterprises also. But it seems to me, Sir, that the Government take up any and every suggestion on commercial enterprises as soon as that suggestion comes up from the Director of Industries, without due consideration. For, as I said before, Government were sanctioning a lakh of rupees to be spent by the Industries Director year after year and we did not expect a single pie in return. It was enough if the Director said that so many scholarships were given and so many articles were manufactured and kept as show in some of the Sales Depots or that things were sold at a low price simply to show to the world that Travancore can produce such materials. That was enough for Government to sanction any amount required for the department. We were only exhibiting our articles and expending on them without any return. For instance, in the Rubber Factory we have already invested three and a half lakhs of rupees and there is also a proposal to allot another sum of Rs. 90,000 for the working of it. But who is to be in charge of the working? Mr. Helen is employed as the Industrial Expert. Perhaps he may turn out first class rubber articles and if there is any defect in that it may be rectified by the Director of Industries. But after producing the articles which is the agency to market it?

The recent Marketing Officers who have been appointed are new to the work. They may be school boys who may not know how to handle the articles. There is a Trade Agent at Bombay of whom much has been said here, but I do not think he is actually helping Travancore in finding markets for our products to any appreciable extent. It has been said that he is helping the sale of cashewnut, but what we find is that he has sold them at a discount. I know that many of the firms dealing in cashewnut have got their own representatives in America, and they are finding good markets there and carrying on their business very well.

We have also had some experience in the past on commercial enterprises such as tanning industry and rattan industry. What was taking place in respect of those industries was that the articles

manufactured were simply given to the sister departments in the State. For instance last year the Guest House and the Workshop Departments have been supplied with rattan goods. This will not show that we can produce rattan goods to compete with the manufacturer in Madras or any other place. What we have been doing is to produce a thing for one rupee and to sell it to another department at Rs. 1-8-0. Then we say that we have made a profit of 8 annas. We cannot say that it is a profit. Suppose I get Rs. 10,000 from my son. Can I say that I have made a profit. So far as our experience goes all the leather manufactured in the tannery was handed over to the binding department. It was not thrown open to the public and we never knew what the cost of manufacture of leather was. Fortunately that branch is now closed. The Rubber Factory should not meet with the same fate. We should not distribute the rubber articles manufactured in the factory to the various departments and say that we have sold them. That will not look pleasant. So, what I suggest to the Government is that before we go on with the manufacturing process or along with that we must also start a commercial department or put some one at the early stage in charge of the factory to look up to the commercial side of the industry leaving Mr. Helen, the Rubber Expert, to the manufacturing side. I would advise the Government to hand over the rubber factory at least for a short period of two or three years to well-known business firms in Travancore, such as, Messrs. Harrisons & Crosfield, who have established their reputation in other industries, such as coir, tiles, &c. Then we can know whether the rubber factory will be a successful concern in Travancore and if not we can limit our commitments there. But if this is left to the Industries Department where lakhs and lakhs are spent in other directions we will never be in a position to know where we are with regard to the Rubber Factory. The Financial Secretary has told us that already Rs. 3.77 lakhs have been spent on the Rubber Factory and we are providing another Rs. 90,000 for the next year's working. During the last session we were told that rubber worth Rs. 30,000 was in stock. All these must be counted and one man must be made responsible for accounting work.

The rattan industry also, if it is in existence, may be handed over to some one who may run it so that the department may not spend anything on that. In the embroidery work women are also employed. I do not say that women should not be encouraged in industrial concerns. But I do not find any necessity to have an embroidery section, with half a dozen girls learning in the School of Arts on the side of the main road. We have got a number of schools and convents where embroidery is taught and wherever

[Mr. H. O. L. Marikar.]

embroidery is taught as a subject in schools those schools must be given grant by way of stipends to the students. Therefore, I would recommend the abolition of the embroidery section in the Industries Department and hand it over to some of the Girls' schools so that the industry may thrive.

Then about the match manufacture. Literally I do not know what credit our Travancore Industries Department has got to claim in the Match Manufactory. It is a joint stock concern working as a European concern managed by Messrs. Peirce Leslie & Company. It is true that it is situated in Travancore. I want only to say that the commercial spirit of ours should not be killed by mismanagement of any industries started by the Industries Department. That is most important. If it meets with a deadlock, of course we would feel shy and will never embark on joint stock concerns.

With regard to the industrial loans I find that last year loans were granted for coir factory and this year loans have been granted to oil mills. Oil mills do not require any loan because they have passed the experimental stage. If a man starts a rubber factory to-day which has not been experimented upon, perhaps he may be given a loan. But coir factories and oil mills should not be given loans out of public funds. So far as the Sargar Factory at Tuckalai is concerned, to say that raw materials are not available is a bosh. I know that a lot of jaggery is exported to Tinnevely and Madura from Toduvetti and other places. Therefore, to say that raw materials are not available for the Sugar Factory is really unsatisfactory.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, I rise to oppose the demand. The activities of this department are not at all encouraging. When we go through the report of the Department of Industries for 1932, page 5, we find it stated—

“As regards the iron ore at Myladi and its neighbourhood investigations were conducted and report submitted”.

But what is the nature of the report? Is it encouraging? We are simply told that a report has been submitted and we do not know what it contains. Again with regard to the sugar manufacture from cocoanut jaggery we were told that cocoanut jaggery was being tried for the manufacture of sugar. But we are not told what has happened to that investigation. The reports and the facts contained in them are not made known to us. I do not know whether any useful purpose will be served by such statements.

No serious responsibility is taken by the department in the matter of informing the public whether these activities are worth

having. I share with Mr. Nilakanta Pillai in the view that instead of the huge capitalistic industrial undertakings, if Government had paid sufficient attention and allotted money for the revival of cottage industries it would have solved another great problem, that is, the problem of unemployment. Sir, Travancore is famous for the numerous cottage industries. There is cutlery industry at Mavelikara and Edapalli. There is bell metal industry at Vazhakulam, Edapalli and in South Travancore. mat industry at Thashava and Kayancolam, and basket making and rattan industries in various parts of the State. Sir, these industries should be encouraged.

Mr. A. Kumara Pillai (*Secretary to Government*): May I know from the member whether there will be sufficient demand for the articles manufactured from these industrial concerns?

Mr. G. Narayana Aiyar: Certainly. There will be a great demand.

But all depend upon the nature of the work and attention to be bestowed by Government. Sir, in this connection I may inform the Director that I reliably understand that there is enough of iron ore in the taluks of Kunnathnad and Muvattupuzha. Before 30 years the people of these taluks never purchased iron from the market. Sir, that also requires the careful attention of Government. Sir, there is lead ores also in some parts of the Muvattupuzha taluk which require an investigation by the department. Attention of the department should also be directed to the preservation of tropical fruits. I understand, Sir, that if banana is scientifically treated it can replace the need for Mellins food or Glaxo. Sir, there is enough of banana in Travancore. Now there is a great demand for tropical fruits in the western countries. We have enough of tropical fruits in our country. We have to see how they are to be preserved. Sir, one of my friends who is experienced in this line suggested to me that it is possible to preserve such fruits. He was suggesting that if a fresh fruit is dipped in fresh rubber and allowed to dry not in the sun but in the shade and the process repeated thrice an airtight coating will be formed over the fruit which will preserve the fruit from deterioration and decay for about 3 weeks. Some such attempt should be made by the department in this direction. In view of the large demand outside for tropical fruits I think we can supply enough of such preserved fruits. Sir, instead of going for useless researches it will be useful to the department and as such to the State as well if this side of the industry is developed on proper lines. I may also bring to the attention of this House that the full advantages that we expect from the Pallivasal Hydro-Electric scheme can be reaped only if sufficient encouragement is given to cottage industries which can utilize the power. As

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

such I would invite the attention of the Director of Industries to all these matters.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : Sir, there were some discussion and arguments for and against the starting of big factory industries. But I admit that the department should give more attention to cottage industries. Sir, from the report it will be clear that the department do take necessary steps for encouraging cottage industries by starting several cottage industries sections with a view to train young men and women.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : തിരുവിതാംകൂറിലെ വലിയ കടിൽ വ്യവസായം ഏതാണ്?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : കയർ വ്യവസായമാണ്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ഈ കയർ വ്യവസായത്തെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : ഉണ്ട്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : നെയ്ത്തു വ്യവസായത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് വല്ല സഹായവും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : Sir, we have the coir industrial schools one at Paravoor and another at Taikattusseri. We are training students there and the trained students get work in various industrial concerns in Alleppey and other places.

Sir, the department do pay sufficient attention so far as the weaving industry is concerned. We have several industrial schools where weaving is taught. We have got an itinerant weaving party which go round and give instruction even among depressed classes and encourage them by giving free gifts of looms and the required quantity of yarn so that they can make a start in the line.

Mr. E. P. Varghese : Is there a sufficient number of coir factories in the country to necessitate the maintenance by Government of a training school for weaving?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : These schools are not maintained by Government, but they are grant-in-aid schools.

Mr. E. P. Varghese : May I know from the member whether the country is strewn with coir factories?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : The students trained in these schools are only few to satisfy the needs of the coir factories. So, there is necessity for teaching coir weaving also.

Mr. E. P. Varghese : May I know whether students from South Travancore are trained in the school at Taikattusseri?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : Not only from South Travancore but students are also coming from Bengal, Madras and other British parts.

Mr. E. P. Varghese : May I take it then that these grant-in-aid schools are maintained for teaching students from British India?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : Sir, I did not say that. But I said that there is a demand for training in coir weaving. And there is no special rule prohibiting admission for students from outside.

Mr. E. P. Varghese : May I know whether we get any contribution from Bengal or other parts of British India?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : The schools do get some contribution in the shape of fees.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : കയർവ്യവസായം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഒരു മോണപ്പള്ളി ആയിരിക്കേ, മറ്റു രാജ്യക്കാർ അവരുടെ വ്യവസായരഹസ്യങ്ങൾ നമ്മെ അറിയിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെ അനുകരിച്ചെങ്കിലും നമ്മുടെ കയർവ്യവസായരഹസ്യങ്ങളെ മറ്റു രാജ്യക്കാരെ അറിയിക്കാതിരിക്കുകയല്ലേ വേണ്ടതു്?

Chairman : The question does not arise now. You may continue.

Mr. G. Narayana Aiyar : May I know from the Director whether manufacture of sugar from cocoanut jaggery was found to be advantageous and profitable?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : Sir, I am coming to that question presently. The department has nothing to do with the Sugar Factory directly.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, my question was whether the manufacture of sugar from cocoanut jaggery is advantageous and profitable?

Chairman : Please allow him to proceed.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : I had to mention the sugar factory because it is the contractor who conducted the experiment; but I may furnish a little more information to the honourable member on the subject. The department conducted experiments in making use of cocoanut jaggery for the manufacture of sugar. It was proved to be a success technically. But the trouble of getting sufficient quantity of cocoanut jaggery for the manufacture of sugar made it disadvantageous. There is also

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

another reason. If we tap the tree it won't bear fruits and for the sake of the most important coir industry production of cocoanuts is essential. Therefore we cannot get the full benefit by tapping cocoanut trees.

Mr. Komilezhathu Sankaran (*Nominated*): May I know from the member whether the Director has cared to make investigations to see that cocoanut jaggery could be made a substitute for the Palmyra jaggery for local consumption?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: I think the Excise Commissioner has given some special licenses for tapping cocoanut trees to prepare cocoanut jaggery in Paravoor and in the taluk of Parur.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know whether the tapping of sweet toddy is really allowed by the Excise Department?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: That is a matter for the Excise Commissioner to answer.

Chairman: The question is whether cocoanut jaggery may be substituted for local consumption.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: It is a matter of taste. Some don't like it. Personally, Sir, I don't like cocoanut jaggery.

Mr. E. P. Varghese: Sir, may I ask whether, because the Director does not like cocoanut jaggery, it is the general rule?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: Sir, I said that in connection with my argument that some people do not like cocoanut jaggery.

Sir, Mr. Marikar has made some remarks about the Rubber Factory. He said that he was doubtful about the successful working of the factory. He is under the mistaken impression that the Government are thinking of handing over the factory to firms like Messrs. Harisons and Crosfield as was done according to him, in the case of the Sugar Factory. Sir, the Sugar Factory is not a Government concern. But Government is only aiding it by finance, but in the case of the Rubber Factory if the people are satisfied that it is a paying concern then Government may place the whole factory in a working condition in the hands of the public.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know from the member how many lakhs of rupees are expected to be spent in order to experiment upon the marketing of the productions from the factory?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : Government will naturally be prepared to spend as much money as this House is going to grant. We may have to spend a lot.

Chairman : You have only a minute more.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : About the development of cottage industries I have already submitted a scheme to Government.

Mr. E. P. Varghese : How much money was given to the Sugar Factory at Tuckalai?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : About 4½ lakhs of rupees.

Mr. E. P. Varghese : Is there any hope of realising the amount?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai : Government have no direct control over the Sugar Factory.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, ആദിമകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി—

Chairman : ഈ ഉപക്ഷേപം വോട്ടിനിടണമെന്നുണ്ടോ എന്നു പറയണം. പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ സമയമില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : ഇതേസംബന്ധിച്ചു വേണ്ട തരത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും ഡയറക്ടർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്റെ ഉപക്ഷേപം വോട്ടിനിടണമെന്നു എന്നിങ്ങനെയാണിത്.

Chairman : I put Demand No. VII—Industries for Rs 2,45,262.

The motion was carried and the grant was made.

DEMAND VIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

Mr. K. Paramesvaran Pillai (*Director of Agriculture and Fisheries*): Sir, I rise to move for a grant not exceeding Rs. 2,06,936, under Demand VIII—Agriculture and Fisheries.

Mr. J. John Kattakayam : ആദിമകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കു ഉദരപൂരണം വരുത്തുന്നതിനു പ്രകൃതിദത്തമായിത്തന്നെ വേണ്ടുവോളം വകയുണ്ടായിരുന്നു. ഫലമുപധാന്യാദികൾ കാലത്തരത്തിൽ ഹിതാനുസരണം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടതിന്റെ ഫലമായി വിശേഷസൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യനു അവയെ കൃഷിചെയ്തു വിപുലപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള അഭിരുചി ഉണ്ടായതിന്റെ ഫലമായി വിത്തുകളും മറ്റും കാലാകാലങ്ങളിൽ സംഭരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇരുമ്പു മുതലായ ലോഹങ്ങൾ അന്നു കണ്ടു പിടിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ മൃഗങ്ങളുടെ അസ്ഥി കഷണങ്ങളും കൊമ്പും മറ്റുംകൊണ്ടു് നിൽപ്പൊട്ടിച്ചു കൃഷിത്തത്തി